

Omkostningerne ved patentering har ofte meget stor betydning for den enkelte virksomhed, og jeg kan desværre kun bekræfte, at der tit er knyttet betydelige udgifter til opnåelse af et patent. Derfor skal disse omkostninger indgå i overvejelserne, om det er hensigtsmæssigt at søge patent.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at regeringen arbejder aktivt for, at disse omkostninger nedbringes gennem vedtagelsen af det fremtidige EF-patentsystem.

Spm. nr. S 2334

Til miljøministeren (20/2 04) af:

Ritt Bjerregaard (S):

»Hvilke muligheder har kommunalbestyrelsen for at modsætte sig en udvidelse eller placering af en svineproduktion, hvis Jordbrugskommissionen, der består af et flertal af landmænd, har vurderet, at udvidelsen/etableringen er nødvendig for den pågældende svineproducents drift, og hvis kommunalbestyrelsen ikke kan modsætte sig en sådan vurdering fra Jordbrugskommissionen, vil ministeren så oplyse, hvilken ændring der skal foretages i lovgivningen for at give kommunalbestyrelser mulighed for at modsætte sig udvidelser eller etableringer af svineproduktioner, jf. også ministerens tidligere besvarelse af spørgsmål nr. S 323 af 3. november 2003?«

Svar (2/3 04)

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, der har udtalt følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Efter landbrugsloven gælder, at opførelse af bygninger til jordbrugsmæssige formål som led i driften af en landbrugsejendom, f.eks. bygninger til udvidelse af en svineproduktion, som hovedregel kan ske uden tilladelse efter landbrugsloven, idet sådanne bygninger anses for nødvendige for ejendommens drift.

Efter planlovens landzonebestemmelser gælder, at opførelse af bygninger, der er erhvervs-mæssigt nødvendige for driften af en landbrugs-

ejendom, ikke kræver landzonetilladelse, jf. planlovens § 36, stk. 1, nr. 3. Hvis bygningerne ikke er erhvervs-mæssigt nødvendige for ejendommens drift, kan de således kun opføres med landzonetilladelse efter planloven.

Er der tvivl om, hvorvidt et ønsket byggeri er erhvervs-mæssigt nødvendigt for den pågældende landbrugsejendoms drift, bør landzonemyndigheden (kommunalbestyrelsen) indhente en vejledende udtalelse fra jordbrugskommissionen herom. Jordbrugskommissionen kan herefter afgive en vejledende udtalelse til brug for kommunalbestyrelsens afgørelse af, om en bebyggelse må anses for erhvervs-mæssigt nødvendig for ejendommens drift som landbrugsejendom.

Udtalelsen fra jordbrugskommissionen er alene af vejledende karakter, hvorfor kommunalbestyrelsen ikke er bundet af kommissionens udtalelse. Ved bebyggelse og anlæg på landbrugsejendomme må kommunalbestyrelsen således foretage en selvstændig vurdering af, om bebyggelsen efter planloven må anses for at være erhvervs-mæssigt nødvendig for driften af den pågældende landbrugsejendom.

Kommunalbestyrelsen er således ikke bundet af jordbrugskommissionens vurdering.

Spørgsmålet om, hvorvidt en bygning er erhvervs-mæssig nødvendig efter planlovens § 36, stk. 1, nr. 3, kan påklages til Naturklagenævnet.«

Ad spm. nr. S 1245

Fra økonomi- og erhvervsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af René Skau Björnsson stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2003-04, forhandlingerne side 3814, lød således:

Til økonomi- og erhvervsministeren (10/12 03) af:

René Skau Björnsson (S):

»Vil ministeren oversende undersøgelsen, der viser, hvad det vil koste, hvis bestemmelserne i bygningsreglementet om hensigtsmæssigt, handikapvenligt byggeri skulle gøres obligatorisk alene i forbindelse med offentlige bygninger?«